

Αντίο Αϊλάν

Πού πήγες και χάθηκες
στης θάλασσας την αγκαλιά
παρηγοριά βρήκες;
Πόσο γρήγορα φεύγουν οι ζωές,
πριν καν προλάβουν
της μάνας την αγκαλιά
να εγκαταλείψουν.
Τα ποδαράκια σου δεν πρόλαβαν
την μπάλα να κλωσήσουν
και τα χεράκια σου
τη σχολική τσάντα να κρατήσουν.
Στην παγωμένη άμμο έμεινες και κοιμάσαι,
στον υγρό τάφο πλάι εκεί θα'σαι.
Τη θλίψη της μάνας σου
τίποτα δε θα σταματά
και τα δάκρυα της τόσο πολλά
ο ωκεανός τα μαρτυρά.
Πόσα πράγματα αφήνεις πίσω σου
πόσα όνειρα που θα'κανες μετά.
Μα το μετά αυτό δε θα'ρθει ποτέ,
γιατί σε πήρε ο καλός θεός
και σ'έκανε
άγγελο στον ουρανό
Τώρα στα χέρια Του
η αγνή ψυχή σου θα βρίσκεται
και στον παράδεισο

το γέλιο σου θ' ακούγεται.

Απ' εκεί ψηλά,
τη μάνα σου θα βλέπεις με στοργή,
και θα παρακαλείς
να την ανταμώσεις κάποια στιγμή.

Αφροδίτη Αγρότη

A3